

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 27/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Š. R., (...), t. č. vo výkone väzby, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2 T 15/06 zo 16. novembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. R. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2006 doručená sťažnosť Š. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len

„okresný súd“) sp. zn. 2 T 15/06 zo 16. novembra 2006 (ďalej aj „rozsudok okresného súdu“).

Označeným rozsudkom okresného súdu bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov platného a účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“) a z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Trestného zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista, za čo mu bol uložený úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov.

Podľa názoru sťažovateľa okresný súd rozsudkom zo 16. novembra 2006 porušil „zákon v jeho neprospech“, pretože nevy počul svedkov, ktorí chceli preukázať jeho nevinu.

Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd nevykonal dôkazy svedčiace v jeho prospech a pri posudzovaní viny vychádzal v zásade iba z dôkazov, ktoré svedčili proti nemu.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd „preštudoval (...) spisy a prípadne ich vrátil na nové konanie (...) alebo dal príkaz Krajskému súdu, aby boli vypočutí všetci (...) svedkovia“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základného práva došlo rozsudkom okresného súdu.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ napadol v konaní pred ústavným súdom sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy také rozhodnutie okresného súdu, proti ktorému bol oprávnený podať odvolanie podľa príslušných ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, ktoré v okolnostiach prípadu aj podal a o ktorom rozhodol krajský súd.

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 2 To 39/07 z 1. marca 2007 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dôsledku rozhodnutia krajského súdu pominuli právne účinky rozhodnutia, ktorého zrušenia sa sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom domáhal namietajúc, že ním došlo k zásahu do jeho základného práva. Trestná vec sťažovateľa sa z procesného hľadiska vrátila do fázy konania pred súdom prvého stupňa.

Platná právna úprava trestného konania v súčasnosti umožňuje sťažovateľovi (ako obžalovanému) domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich základných práv a slobôd v ďalšom priebehu konania priamo pred súdom prvého stupňa konajúcim v jeho trestnej veci, ako aj pred odvolacím súdom, v prípade podania odvolania. V právomoci týchto súdov je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu. Za daných okolností nie je daný ústavný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v trestnej veci sťažovateľa do právomoci všeobecných súdov.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc prerokovať sťažnosť namietajúcu rozhodnutie okresného súdu a rozhodnúť o nej, pretože tomu bráni skutočnosť, že o opravnom prostriedku proti napadnutému rozsudku okresného súdu rozhodol krajský súd, ktorý poskytol ochranu sťažovateľovi v rozsahu, ktorý v podstate požaduje v konaní pred ústavným súdom voči okresnému súdu (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde).

Ústavne vyjadrenému princípu subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy) by odporovalo, ak by ústavný súd konal o sťažnosti, aj keď vo veci sťažovateľa konal a rozhodoval iný súd v rámci podaného riadneho opravného prostriedku. Uznaním právomoci v takom prípade by ústavný súd nahradzoval alebo opakoval konanie o sťažnosti pred príslušným krajským súdom v trestnom konaní, čo je nepripustné, a súčasne by to znamenalo aj zasahovanie do právomoci všeobecného (trestného) súdu (čl. 142 ods. 1 ústavy).

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2007